

Milí rodiče,

vzpomenete si ještě, kdy jste se museli naposledy někomu omluvit? Je těžké prosit o odpuštění. Člověk si často namlouvá všechno možné, popírá realitu a přesvědčuje sebe samého, že vinu má ten druhý. Kde vzít sílu přiznat si vinu a vyrovnat se s ní?

Ježíš ví, jak je těžké přiznat si vinu. Svými podobenstvími (např. o marnotratném synu, ztracené minci a ovci) a svým vlastním jednáním (jí s celníky a hříšníky, na kříži odpouští lotru po pravici...) nás přesvědčuje, že Bůh rád odpouští, a proto se nemusíme bát před ním uznat svoji hříšnost.

Jako velikonoční dar daroval svým apoštolům moc odpouštět hříchy. Bůh dobře ví, že potřebujeme jeho pomoc a že sami sebe ospravedlnit neumíme a svá provinění mnohdy ani nedokážeme unést. Dává nám dar odpuštění hříchů ve svátosti smíření, kterou by mělo poprvé přijmout i Vaše dítě.

Tímto darem jsou naše životy bohatší o mnoho jiných darů, které odpuštění hříchů přináší. Odpuštění přivádí lidi k sobě, obnovuje vztahy a prospívá životu. V našem životě se tak skutečně děje vzkříšení, které přemáhá smrt a přináší nový život.

Praktickým krokem pro Vás v tomto období, kdy už se blíží první svátost smíření Vašich dětí, může být snaha o omluvu, když se něco nezdaří. Věřím, že to děláte s dětmi často, ale takové větší a intenzivnější zaměření na to, aby se děti uměly omluvit, a Váš postoj odpuštění mohou dětem pomoci přemoci strach, který s první zpovědí bývá spojen. Od Vás se děti častokrát poprvé dovídají, že odpuštění je možné a nemusí se o ně příliš škemrat. To jim dodá odvahu říkat pravdu i tehdy, kdy se za něco, co udělaly, stydí. Vaše snaha napravit důsledky takových dětských prohřešků postaví dětem před oči i význam toho, čemu říkáme účinná lítost. Věřím, že takové zkušenosti se v dětských srdcích zapíší.

Přeji Vám, ať objevíte velkou hodnotu vztahu s Bohem a nesmírnou cenu svátosti smíření.

Žehná